

บทที่ 6

ผู้นำที่เป็นเหมือนดังผู้เลี้ยงแกะ

วัตถุประสงค์

เมื่อคุณจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารถทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ
- บอกว่าผู้เลี้ยงแกะที่ดีเป็นอย่างไร
- บอกถึงคอกแกะคอกเดียวที่แท้จริง
- สรุปความรับผิดชอบของผู้เลี้ยงแกะ
- สรุปคำเตือนให้ระวังผู้เลี้ยงแกะที่ไม่ดี
- นำเอาหลักการธรรมชาติของการเป็นผู้เลี้ยงแกะมาใช้กับการเป็นผู้นำ

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

*“จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน ไม่ใช่ด้วยความ
ฝืนใจแต่ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สินของที่ได้มาโดยทุจริต
แต่ด้วยใจเลื่อมใส*

*และไม่ใช้เหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ แต่เป็นแบบอย่าง
แก่ฝูงแกะนั้น” 1 เปโตร 5:2-3*

คำนำ

การเปรียบเทียบตามธรรมชาติอีกประการหนึ่งที่แสดงถึงการเป็นผู้นำคือ ผู้เลี้ยงแกะ
ในโลกธรรมชาติ ผู้เลี้ยงแกะคือ คนที่ดูแลเอาใจใส่แกะ “คอก” คือ กลุ่มหรือฝูงแกะ
ในโลกฝ่ายวิญญาณ คนถูกเปรียบได้กับแกะ เราเป็นแกะที่เดินหลงทางไปในฝ่ายวิญญาณ (อิส
ยาห์ 53:6) หรือไม่ก็เป็นผู้ที่เป็นส่วนของ “คอก” หรือ “ฝูงแกะ” ของพระเจ้า

พระเยซูทรงอ้างพระองค์เองว่าเป็น “ผู้เลี้ยงแกะที่ดี” และอธิบายอย่างละเอียดว่า การเลี้ยงแกะ
นั้นประกอบด้วยอะไรบ้าง ตัวอย่างนี้เป็นการแสดงให้เห็นชัดถึงการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ (ดู ยอห์น
10)

การที่จะเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ คุณต้องไม่เพียงแต่รู้จักผู้เลี้ยงแกะที่ดีและมีความสัมพันธ์กับ
พระองค์เป็นการส่วนตัวเท่านั้น แต่คุณยังต้องรู้จักที่จะเป็นผู้เลี้ยงแกะด้วย

เปโตรยืนยันว่า เราต้องเป็นผู้นำเหมือนผู้เลี้ยงแกะ

“จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน” 1 เปโตร 5:2

หลักของการเป็นผู้เลี้ยงแกะ

โดยเหตุที่พระเยซูทรงเรียกพระองค์เองว่า “ผู้เลี้ยงที่ดี” ดังนั้น เราจึงต้องศึกษาตัวอย่างของพระองค์ในการรับใช้ เพื่อที่จะเข้าใจหลักการของการเป็นผู้เลี้ยงแกะ

เปิดไปที่ ยอห์น 10 ในพระคัมภีร์ของคุณ และใช้เป็นคู่มือในขณะที่คุณศึกษาหลักการพื้นฐานของการเป็นผู้เลี้ยงแกะ

คอกแกะคอกเดียว ผู้เลี้ยงคนเดียว

หลักการประการแรกที่ต้องเข้าใจก็คือ มีคอกแกะคอกเดียวและผู้เลี้ยงคนเดียว “คอกแกะ” คือคริสตจักรซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อทุกคนที่บังเกิดใหม่ “ผู้เลี้ยงแกะ” คือพระเยซูคริสต์ มีทางเดียวที่เข้าไปสู่คอกนั้นคือ ทางพระเยซู

“บรรดาผู้ที่มาก่อนเรานั้นเป็นขโมยและโจร แต่ฝูงแกะก็มิได้ฟังเขา”
ยอห์น 10:8

“.....จะรวมเป็นฝูงเดียว และมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว” ยอห์น 10:16

ในโลกธรรมชาติ ผู้เลี้ยงแกะแบ่งฝูงแกะออกจากฝูงอื่น เพื่อให้ง่ายต่อการที่จะดูแลกัน เขาจะรับผิดชอบได้มากกว่าที่เขาทำได้

การเป็นผู้นำในฝ่ายวิญญาณก็เช่นเดียวกัน แต่ในความเป็นจริงมีคอกแกะเพียงคอกเดียว ซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อที่แท้จริง ซึ่งเป็นของผู้เลี้ยงที่ดีคือ พระเยซูคริสต์ ในฐานะผู้นำหรือ “ผู้เลี้ยงแกะ” จริงๆ แล้วคุณก็เป็น “ผู้เลี้ยงแกะที่อยู่ภายใต้” คุณปรนนิบัติส่วนต่างๆ ของฝูงแกะของพระองค์ภายใต้การทรงนำของผู้เลี้ยงแกะที่ดี

จำไว้ว่าการแบ่งแยกของนิกาย องค์กรและคริสตจักรท้องถิ่นนั้น มนุษย์เป็นผู้กระทำและองค์การต่างๆ มีอยู่ก็เพื่อให้สามารถดูแลเอาใจใส่ได้ในองค์กรนั้นๆ แต่โดยแท้จริงแล้ว มีคอกแกะเพียงคอกเดียว

อย่าพยายามที่จะแบ่งแยก “ฝูงแกะของคุณ” ตามนิกายหรือคริสตจักรท้องถิ่น จงเอาใจใส่กับการสร้างฝูงแกะของผู้เลี้ยงที่ดี

อย่าวางกฎเกณฑ์ของมนุษย์ไว้เพื่อแยกแกะออกจากกัน พระเยซูตรัสว่า “ใครก็ตามที่มา” トラบเท่าที่เขามาโดยทางประตูของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า

คอกแกะของพระเจ้าไม่ได้แยกไว้โดยเจตนา ประตูถูกเปิดออกแก่แกะทุกตัวของพระองค์

“แกะอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกนี้ เราก็มียู่ แกะเหล่านั้นจะฟังเสียงของเราแล้วจะรวมเป็นฝูงเดียวและมีผู้เลี้ยงผู้เดียว” ยอห์น 10:16

พระเจ้าเป็นผู้ประทานแกะ

เพราะว่ามีคอกแกะเพียงคอกเดียว พระเจ้าจึงเป็นผู้ประทานแกะทุกตัว

“พระบิดาของเราผู้ประทานแกะนั้นให้แก่เราเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง...”
ยอห์น 10:29

คุณได้รับมอบหมายให้เอาใจใส่สาวก ซึ่งโดยความเป็นจริงแล้ว เขาเป็นของพระเจ้า

บางคนจะไม่ตามมา

มีความจริงมีหน้าเศร้าอยู่ ซึ่งคุณต้องระวังในฐานะผู้เลี้ยงแกะ บางคนซึ่งถูกเรียกจะปฏิเสธที่จะตามมา

พระเยซูตรัสว่า

“แต่ท่านทั้งหลายไม่เชื่อ เพราะท่านมิได้เป็นแกะของเรา” ยอห์น 10:26

จะมีบางคนที่ถูกเรียกแต่เขาไม่ตามมา เขาจะปฏิเสธที่จะเป็นส่วนหนึ่งของคอกแกะ เป็นความจริงที่น่าเศร้าแต่เป็นจริง อย่าให้สิ่งนี้ทำให้คุณท้อใจ จงนำพาคนที่ติดตามไป

ผู้เลี้ยงแกะรู้จักแกะของเขา

พระเยซูตรัสว่า

“เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เรารู้จักแกะของเราและแกะของเราก็รู้จักเรา” ยอห์น 10:14

ในสมัยที่พระเยซูทรงรับใช้อยู่ ผู้เลี้ยงแกะมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับแกะของตน ผู้เลี้ยงแกะอยู่ในเวลาที่แกะออกลูก เขานำทางและเอาใจใส่แกะตลอดชีวิตของมัน

การที่จะเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ คุณต้องรู้จักคนที่คุณได้รับมอบหมายให้เอาใจใส่ดูแล คุณต้องพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวกับเขา พระเยซูทรงตรัสว่า ผู้เลี้ยงที่ดี “เรียกชื่อแกะของเขา” (ยอห์น 10:3)

แกะรู้จักที่เลี้ยง

ไม่เพียงแต่ผู้เลี้ยงแกะจะรู้จักแกะของเขาเท่านั้น แกะก็รู้จักผู้เลี้ยงแกะด้วย

“แกะของเราย่อมฟังเสียงของเราและเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะเหล่านี้ตามเรา” ยอห์น 10:27

พระเยซูตรัสว่า แกะรู้จักเสียงของผู้เลี้ยงแกะ มันฟังและติดตามเขาเพราะว่ามันรู้จักและไวใจเขา

ในฐานะผู้นำ คุณต้องสร้างความสัมพันธ์ของความรักและไวใจกับสาวกของคุณ การที่จะทำเช่นนี้ได้ คุณต้องอยู่กับแกะของคุณและมีเวลาให้เขาเสมอ ไม่แยกจากเขาไป

คุณต้องดำเนินชีวิตของคุณ เพื่อให้แกะติดตามคุณในขณะที่คุณติดตามพระคริสต์

“ท่านทั้งหลายก็จงปฏิบัติตามอย่างข้าพเจ้า เหมือนอย่างข้าพเจ้าปฏิบัติตามอย่างพระคริสต์” 1 โครินธ์ 11:1

คนจะไม่ติดตามคุณเพียงเพราะว่า คุณได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำ คุณอาจต้องได้รับความไว้วางใจจากเขา เพื่อที่จะนำทางเขา คุณทำเช่นนี้ได้โดยยอมให้เขารู้จักคุณ

ผู้เลี้ยงแกะห่วยไยแกะ

ผู้เลี้ยงแกะที่ดียอมห่วยไยแกะของเขา คุณต้องห่วยไยวิญญาณของแกะ คุณต้องดูว่า “วิญญาณของเขาได้รับการฟื้นฟู” เข้ามาสู่สัมพันธภาพที่ถูกต้องกับพระเจ้า

“พระองค์ทรงฟื้นฟูจิตวิญญาณของข้าพระองค์” สดุดี 23:3

การดูแลเอาใจใส่แกะรวมถึงการไล่โลมเขาในยามเศร้าและยามที่ต้องการ ไม่น้ำของผู้เลี้ยงแกะใช้สำหรับยื่นออกไปจับแกะและดึงมันเข้ามาใกล้เพื่อปลอบใจและตรวจดูแกะ (สดุดี 23:4)

การดูแลประกอบด้วยการนำทางคนไปหาผู้เลี้ยงที่ดีซึ่งสามารถให้ทุกสิ่งที่เขาต้องการได้

“พระเจ้าทรงเป็นผู้เลี้ยงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน” สดุดี 3:1

ในการพูดถึงการดูแลเอาใจใส่ที่พระเจ้าทรงมีในฐานะผู้เลี้ยงฝ่ายวิญญาณของเขา กษัตริย์ดาวิดกล่าวว่า

“พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้านอนลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ” สดุดี 23:2

เมื่อแกะได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างดี มันจะนอนลงและสบายใจ แกะในโลกธรรมชาติเช่นเดียวกับในโลกวิญญาณ จะนอนลงต่อเมื่อมันรู้สึกดังต่อไปนี้

ปราศจากความกลัว แกะจะกระจัดกระจายออกไปเมื่อมันกลัวคนหรือศัตรู คุณต้องสอนแกะว่า

“เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทอนจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทอนจิตที่ก่อปรด้วยฤทธิ์ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา” 2 ทิโมธี 1:7

ปราศจากความขัดแย้งกับบรรดาแกะอื่นๆ แกะที่กำลังต่อสู้กันจะไม่สามารถพักผ่อนหรือให้อาหารได้ และจะไม่เพิ่มผลในฝ่ายวิญญาณด้วย

ในสมัยของพระคัมภีร์ เมื่อแกะต่อสู้กัน ผู้เลี้ยงแกะจะเอาน้ำมันทาที่บนหัวของมัน ซึ่งจะทำให้สิ้นและเอาหัวชนกันเพื่อต่อสู้ไม่ได้

จงสอนแกะให้ต่อสู้ศัตรู ไม่ใช่ต่อสู้กันเอง จงเอาน้ำมันแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เจิมลงไปกับศีรษะของเขา

ปราศจากแมลงรบกวน ในโลกธรรมชาติ มีแมลงหลายชนิดที่เข้ามาอยู่ในขนแกะและทำให้มันไม่สบายและหงุดหงิด

มีแมลงวันบางชนิดที่เข้ามาวางไข่และฟักไข่แล้วลูกแมลงวันก็คลานขึ้นไปบนหัว และทำให้ตาบอดและตายได้

ดาวิดกล่าวว่า ผู้เลี้ยง “เจิมศีรษะเขาด้วยน้ำมัน” (สดุดี 23:5) ในโลกธรรมชาติ ผู้เลี้ยงแกะใช้น้ำมันเพื่อชำระล้างแกะจากความเจ็บป่วย เชื้อโรคและการติดเชื้อ

ในโลกวิญญาณ แมลงอาจเปรียบได้กับความบาป ความบาปจะทำให้เกิดการตาบอดฝ่ายวิญญาณและความตาย น้ำมันของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะต้องถูกใช้เพื่อชำระแกะจากแมลงของความบาป

ปราศจากความหิวและความกระหาย ถ้าคุณต้องการให้แกะอยู่ในคอก คุณต้องให้อาหารฝ่ายวิญญาณ ผู้นำต้องนำแกะไปยังทุ่งหญ้าเขียวสดและให้อาหารแก่เขาด้วยความจริงแห่งพระวาทะของพระเจ้า

“จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน ไม่ใช่ด้วยความฝืนใจ แต่ด้วยความเต็มใจ” 1 เปโตร 5:2

ไม่เป็นการเพียงพอที่จะนำประชากรไปสู่ทุ่งหญ้าเขียวสด คุณต้องทำให้เขาผ่อนคลายและอยู่กับเขา คุณต้องเตรียมโต๊ะอาหารด้วยสิ่งดีๆ ของพระเจ้าและวางไว้ต่อหน้าเขา (สดุดี 23:5)

คุณต้องนำแกะไปสู่แม่น้ำแห่งชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 4) ซึ่งจะดับความกระหายของเขา เดิมเขาให้เต็มด้วยฝ่ายวิญญาณให้ไหลท่วมทันด้วยพระวาทะ (สดุดี 23:5)

ในโลกธรรมชาติ ถ้าแกะกระหายน้ำ มันจะมุ่งไปหาน้ำกิน แต่ถ้าไม่มีใครนำมันไปที่น้ำดี มันจะไปดื่มน้ำที่ไม่ดี ผู้เลี้ยงแกะต้องไปข้างหน้ามันและตรวจสอบดูว่า ดันไม้ต้นใดมีพิษซึ่งอาจขึ้นอยู่ใกล้ลำน้ำ และดูว่าน้ำนั้นไม่ดีหรือไม่

ในฐานะผู้เลี้ยง คุณต้องนำแกะไปสู่ที่ดี พระเยซูตรัสว่า

“ถ้าผู้ใดกระหาย ให้เขาเข้ามาหาและดื่มน้ำจากเรา....” ยอห์น 7:37

เยเรมีย์กล่าวถึง “แอ่งแตกที่ขังน้ำไม่ได้” ความว่างเปล่าไม่อาจถมให้เต็มได้ นอกจากโดยน้ำแห่งชีวิต (เยเรมีย์ 2:13)

เป็นที่น่าสนใจที่จะสังเกตว่าใน สดุดี 23:2 ผู้เลี้ยงแกะนำแกะไปยัง “น้ำที่สงบ” น้ำสงบหมายถึงถึงแม่น้ำที่เรียบแต่ไหลอยู่เสมอ น้ำที่ใสสะอาดบริสุทธิ์ ไม่ใช่ในน้ำที่สกปรก เปื่อยเน่า แต่สดชื่นและเป็นน้ำที่ไม่ถูกรบกวน หรือน้ำตกที่ไหลลงอย่างรวดเร็วแต่เป็นอันตราย หมายถึงหลักข้อเชื่อที่มั่นคงซึ่งไม่หวั่นไหวโดยลมที่พัดไปมาของประสบการณ์หรือหลักศาสนศาสตร์ที่นิยมกัน

ผู้เลี้ยงแกะลงวินัยแก่แกะ (ทำโทษ)

การดูแลเอาใจใส่แกะจะต้องประกอบด้วยวินัย ไม่เท่าซึ่งผู้เลี้ยงแกะถือนั้นใช้สำหรับดันแกะให้เดินในทางที่ถูก แกะอาจรู้สึกไม่ค่อยดีนักถ้ามันถูกจี้ที่สัขางด้วยไม้เท้า แต่ก็จำเป็นต้องทำ

ไม้เท้าของผู้เลี้ยงแกะเป็นตัวอย่างธรรมชาติที่แสดงถึงไม้เท้าแห่งสิทธิอำนาจของพระวณะของพระเจ้า ซึ่งผู้นำฝ่ายวิญญาณถืออยู่ ไม้เท้าทำให้เกิดวินัย สมาชิกอาจรู้สึกไม่ดีนักแต่ก็เป็นสิ่งจำเป็น

การเป็นผู้นำประกอบด้วยวินัย การตักเตือนและการแก้ไขเพื่อให้แกะเดินในทางที่ถูกต้อง เมื่อแกะหลงทางไป วินัยและการดูแลจะประกอบด้วยการตามหาแกะ และนำมันกลับเข้าคอกดั้งเดิม

คุณต้องนำแกะออกจากความบาปมาสู่ความชอบธรรม

“...พระองค์ทรงนำข้าพระองค์ไปในทางแห่งความชอบธรรม...” สดุดี

23:3

ในโลกธรรมชาติ แกะที่ถูกทิ้งไว้ตามลำพังก็จะไปตามทางของมัน มันจะเล็มหญ้าตรงที่เดิมจนกระทั่งไม่มีหญ้าขึ้น หรือไม่ก็กระจัดกระจายไปตามทิศทางต่างๆ ชายและหญิงก็เช่นเดียวกัน

“เราทุกคนได้เจ็บไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเจ้าทรงวางลงบนท่านซึ่งความบาปผิดของเราทุกคน” อีสยาห์

53:6

คุณได้ลงวินัยแก่เขาให้เดินในทางของพระเจ้าโดยการนำชายหญิงมาสู่ในทางของความชอบธรรม

ผู้เลี้ยงแกะช่วยแกะที่ล้มลง

ในโลกฝ่ายธรรมชาติ แกะที่ “ล้มลง” คือ แกะที่นอนกลิ้งหงายหลังและลุกขึ้นด้วยตัวเองไม่ได้ จึงเป็นเหยื่อต่อสัตว์อื่น ๆ และช่วยตนเองไม่ได้ ผู้เลี้ยงแกะต้องมาเอาไม้เท้าจี้และกระตุ้นให้มันลุกขึ้นยืนได้

ทั้งแกะและผู้เชื่อจะ “ล้มลง” ก็ต่อเมื่อ

สบายเกินไป ในโลกธรรมชาติ บางครั้งแกะ “ล้มลง” เมื่อมันเข้าไปในทุ่งหญ้าที่เขียวสดและสบายอกสบายใจ นอนกลิ้งหงายหลัง เสียขาด้วยความเพลิดเพลินและลุกขึ้นอีกไม่ได้

ในโลกฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อมักจะตกอยู่ในความสบายทางด้านวัตถุ เขาเข้าร่วมในความเพลิดเพลินและความร่ำรวยของโลก เขาไม่สนใจเรื่องของพระเจ้า อาณาจักรของพระองค์และวิญญาณที่สูญหาย เมื่อเป็นเช่นนี้ เขาก็ไม่มีประสิทธิภาพเพื่อพระเจ้า และง่ายต่อการเป็นเหยื่อของศัตรู การที่จะช่วยแกะเช่นนี้ คุณต้องมุ่งเน้นความสนใจของเขาไปที่คุณค่าของสิ่งที่เขานิรันดร และกระตุ้นเขาให้ทำงานของอาณาจักรของพระองค์

มีขมมากเกินไป เมื่อคนที่หนาที่บของแกะยาวเกินไป หนามต่างๆ ของต้นไม้ก็มาจับอยู่ที่ขนและแกะเริ่มมีน้ำหนัมากเกินไปด้วยสิ่งเหล่านี้ ทำให้เป็นเหยื่อของศัตรูได้ง่าย

การที่จะช่วยแกะที่ “ล้มลง” นี้ ผู้เลี้ยงแกะต้องตัดพวกขยะหนามต่างๆ ที่ติดขนแกะอยู่ทิ้งไป ขณะที่เขาทำเช่นนี้แกะจะร้อง ต่อสู้และเตะ

ในโลกฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อมีน้ำหนักมากขึ้นด้วย “ความสาละวณกับสิ่งของในโลก” และ “ความบาปที่รุ่มล่อมเราได้ง่าย” สิ่งเหล่านี้ต้องถูกตัดออก ถ้าเขาต้องการเกิดผลเพื่อพระเจ้า เราอาจเตะ ตีชนต่อสู้และร้องเช่นกัน แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ

อ้วนเกินไป แกะที่อ้วนเกินไปจะไม่สามารถตั้งตัวขึ้นได้อีก เมื่อมันนอนหงายหลัง ผู้เชื่อบางคนอ้วนเกินไปฝ่ายวิญญาณ เขารับสิ่งต่างๆ ของพระเจ้าเข้าไปแต่ไม่เคยให้ออกมา เขาไม่ได้รับใช้ผู้อื่น เพียงแต่เติบโตอ้วนท้วนฝ่ายวิญญาณเองฝ่ายเดียว

ในโลกธรรมชาติ แกะอ้วนๆ เหล่านี้มักจะไม่ใช่แกะที่สุขภาพดีที่สุดหรือเกิดผลที่สุด สิ่งนี้เป็นจริงในโลกวิญญาณเช่นกัน ผู้เลี้ยงแกะฝ่ายวิญญาณต้องเอาแกะที่ “อ้วน” เหล่านี้ให้ลุกขึ้นและก้าวไปเพื่อพระเจ้า

ผู้เลี้ยงแกะนำแกะไป

พระเยซูตรัสว่า

“เมื่อท่านต้อนแกะของท่านออกไปหมดแล้ว ก็เดินนำหน้า และแกะก็ตามท่านไป เพราะรู้จักเสียงของท่าน” ยอห์น 10:4

การเป็นผู้นำคือสิ่งที่หมายถึงว่า คุณต้องไปข้างหน้าแกะและนำมันไป คุณไม่เพียงแต่บอกแกะว่าจะไปที่ใด แต่คุณต้องแสดงให้เขาเห็นโดยการออกไปข้างหน้าเขา คุณทำเช่นนี้ได้โดยการนำเอาสิ่งที่คุณเทศนาปฏิบัติและแสดงให้เขาเห็นด้วยวิถีชีวิตของคุณเองมากกว่าที่จะบอกเขาด้วยถ้อยคำเท่านั้น

ผู้เลี้ยงแกะวางตัวอย่างในฐานะผู้นำ ไม่ใช่เป็น “เจ้านาย” ซึ่งแสดงท่าทางอย่างเดียว เปโตรบอกให้เราปรนนิบัติเช่นนี้

“และไม่ใช่เหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น” 1 เปโตร 5:3

ผู้เลี้ยงแกะปรนนิบัติรับใช้อย่างเต็มใจ

คุณไม่ควรเป็นผู้นำเพราะว่าคุณถูกขอร้อง ถูกบังคับหรือมีผู้ต้องการให้คุณทำ คุณควรนำพาเขา เพราะว่าคุณต้องการที่จะนำ จงทำให้การทรงเรียกสำเร็จลงอย่างเต็มใจ

ผู้เลี้ยงมอบชีวิตของตนแก่แกะ

พระเยซูตรัสว่า

“เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ” ยอห์น 10:11

พระเยซูทรงเป็นเครื่องบูชาเพียงอย่างเดียวที่จำเป็นสำหรับความบาปของมนุษยชาติ คุณไม่อาจตายเพื่อแกะของคุณด้วยวิธีนี้ได้ พวกเราน้อยคนนักที่จะตายเพื่อผู้อื่นหรือสละชีพเพื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้

แต่ในการเป็นผู้นำ คุณจะต้อง “มอบชีวิตของคุณ” ด้วยวิธีอื่น คุณต้องเสียสละความปรารถนาของคุณเอง หรือความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัวเพื่อผู้อื่น มีความไม่สะดวกสบายหลายอย่างในการดูแลผู้อื่น ต้องใช้เวลามากและอาจรบกวนแผนการส่วนตัวของคุณ

พระเยซูทรงชี้แจงชัดเจนถึงข้อนี้ในคำอุปมาของแกะที่หลงหายใน ลูคา 15 แกะทุกตัวเชื่อฟังและอยู่ในที่ที่ควรอยู่ แต่มีตัวหนึ่งหายไป

การที่จะตามหาแกะหลงในตอนกลางคืนเป็นการไม่สะดวก ไม่สบายและไม่น่าพึงพอใจ บางทีก็อันตราย แต่ผู้เลี้ยงแกะ “วางชีวิตของเขาลง” และออกไปช่วยเหลือแกะที่หลงหาย

ผู้เลี้ยงแกะป้องกันแกะ

“ขโมยหั้นยอมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย” ยอห์น 10:10

“ผู้รับจ้างมิได้เป็นผู้เลี้ยงแกะ และฝูงแกะไม่เป็นของเขา เมื่อเห็นสุนัขป่ามาเขาจึงละทิ้งฝูงแกะหนีไป สุนัขป่าก็ชิงเอาแกะไปเสีย และทำให้ฝูงแกะกระจัดกระจายไป

เขาหนีเพราะเขาเป็นลูกจ้างและไม่เป็นห่วงแกะเลย” ยอห์น 10:12-13

ผู้เลี้ยงแกะที่ดีอยู่กับแกะ และปกป้องแกะ ไม่ว่าจะต้องลงทุนอะไรก็ตาม

ผู้รับจ้างคือ ผู้นำซึ่งใช้ตำแหน่งของตนเพื่อเงิน อำนาจ ตำแหน่งหรือเกียรติยศเท่านั้น เขาปรนนิบัติเพื่อสิ่งที่เป็น “หยากเยื่อ” หรือเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง

ผู้รับจ้างไม่ดูแลเอาใจใส่แกะอย่างจริงจัง ดังนั้นเขาจึงหนีไปเมื่อศัตรูเข้ามาโจมตี (1 เปโตร 5:2)

คำเตือนสำหรับผู้เลี้ยงแกะ

จงอ่าน เอเสเคียล 34 ในพระคัมภีร์ของคุณ บทนี้มีคำเตือนให้ระวังผู้เลี้ยงแกะซึ่งปกครองอิสราเอล

แต่ว่าคำเตือนในข้อความนี้เกี่ยวข้องกับผู้นำซึ่งเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ไม่ดี พระเจ้าทรงสัญญาที่จะพิพากษาผู้เลี้ยงแกะซึ่งมีลักษณะต่อไปนี้

1. ไม่เลี้ยงฝูงแกะ ข้อ 2
2. ขโมยและเอาจากแกะอย่างเห็นแก่ตัว ข้อ 3
3. เอาใจใส่แต่ตนเอง แต่ไม่ดูแลแกะ ข้อ 2-3, 8
4. ไม่สนใจความต้องการของฝูงแกะ ข้อ 4
(เขาไม่ปลอบโยนผู้ที่เจ็บปวด ไม่หุนหันน้ำใจแกะ ไม่สนใจในผู้ที่เจ็บป่วยทางฝ่ายวิญญาณ)
5. ไม่แสวงหาแกะที่หลงหาย ข้อ 4 และ 6
6. ปกครองด้วยกำลังและความโหดร้าย ข้อ 4

7. ทำให้แกะกระจัดกระจายไป ข้อ 5-6
8. ปล่อยให้ศัตรูมาทำลายแกะ ข้อ 8
9. ปล่อยให้เชื้อโรคของความบาปและความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมาทำลายฝูงแกะ ข้อ 21

คำสัญญาที่มีต่อผู้เลี้ยงแกะ

ถ้าคุณทำตามหลักการของพระคัมภีร์ในการเป็นผู้นำเหมือนดังผู้เลี้ยงแกะ คุณสามารถอ้างพระสัญญานี้ได้

“และเมื่อพระผู้เลี้ยงยิ่งใหญ่จะเสด็จมาปรากฏ ท่านทั้งหลายจะรับศักดิ์ศรีเป็นมงกุฎที่ร่วงโรยไม่ได้เลย” 1 เปโตร 5:4

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ

.....

.....

.....

2. ใครคือผู้เลี้ยงแกะที่ดี

.....

3. คอกแกะที่แท้จริงเพียงคอกเดียวคืออะไร

.....

.....

4. จงเขียนคำสรุปของหลักการของการเป็นผู้เลี้ยงตามที่คุณได้ศึกษามาในบทนี้ ผู้เลี้ยงแกะมีความรับผิดชอบอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

5. สรุปคำเตือนที่ให้ไว้แก่ผู้เลี้ยงแกะที่ไม่ดีใน เอเสเคียล 34

.....

.....

.....

.....

.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 6

1. “จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน ไม่ใช่ด้วยความผินใจแต่ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของที่ได้มาโดยทุจริตแต่ด้วยใจเลื่อมใส และไม่ใช่เหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น” 1 เปโตร 5:2-3
2. พระเยซูคริสต์
3. ผู้เชื่อแท้ทุกคนในพระเยซูเป็นส่วนหนึ่งของคอกแกะที่แท้คอกเดียว
4. มีความห่วงใย รู้จักแกะที่เลี้ยง ป้อนกันแกะให้พ้นจากศัตรู ให้อาหารเลี้ยงดูแกะ ลงวินัยแก่แกะ
5. เกิดวิบัติ

พระเจ้าต่อสู้กับผู้เลี้ยงแกะที่ไม่ดี

พระเจ้ายับยั้งการเลี้ยงแกะของเขา และเรียกเอาแกะคืน

จะถูกพิพากษา

เพื่อศึกษาต่อไป

1. ตรวจสอบชีวิตของคุณเองในเรื่องของหลักการการเป็นผู้เลี้ยงแกะตามที่คุณได้ศึกษามาในบทนี้
คุณนำหลักการเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตและงานรับใช้ของคุณหรือไม่ คุณพลาดตรงไหน คุณอาจปรับปรุงได้อย่างไร
2. จงศึกษาสดุดี 23 โดยใช้โครงร่างนี้ ในฐานะผู้เลี้ยงแกะ พระเจ้าทรงเป็นสิ่งที่ต่อไปนี้ของคุณ
 - ผู้จัดหา สดุดี 23:1
 - สันติสุข สดุดี 23:2
 - ผู้นำทาง สดุดี 23:3

- ผู้คุ้มครองป้องกัน สดุดี 23:4
- การจัดเตรียม สดุดี 23:5
- ความอุดมสมบูรณ์ (ล้นถ้วย) สดุดี 23:5
- พระสัญญา สดุดี 23:6

ข้อสังเกตเพิ่มเติมใน สดุดี 23

* ในการพูดถึงความดีและความเมตตาในข้อ 6 จงสังเกตดู

- ความใกล้ชิด “จะติดตามข้าพระองค์ไป”
- ความต่อเนื่อง “ตลอดไปชั่วชีวิต”
- ความมั่นคง “ตลอดวันเวลา”
- ความแน่นอน “แน่ที่เดียว”

จงพิจารณาคำถามนี้ : ความดีและความเมตตาติดตามคุณไปหรือไม่? ในขณะที่คุณเดินทางผ่านชีวิตไปคุณเหลือความห่วงใย แรงตลใจ ความเมตตาและความดีไว้กับคุณที่คุณพบหรือไม่

* ในการพูดถึงหุบเขา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเวลาที่ทุกข์ยากลำบากในประสบการณ์คริสเตียนของเรา จงสังเกตว่า

.....หุบเขานั้นไม่ใช่ความจริงเป็นเพียงแต่เงา เมื่อคุณเห็นเงาในโลกธรรมชาติ จะมีอย่างอื่นที่ทำให้เกิดเงา เงาไม่ใช่ของจริง ในโลกฝ่ายวิญญาณ สงครามของศัตรูอยู่เบื้องหลังเงาในหุบเขาของเรา

.....เป็นการเดิน “ผ่านไป” (ภาษาไทยแปล ข้อ 4 นี้ว่า “เดินไปตาม” ที่แท้จริงคือ “เดินผ่านไป”) คุณไม่ต้องอยู่ในหุบเขานั้นตลอดไป

ข้อนี้ไม่ได้กล่าวว่า “ข้าพระองค์ตายอยู่ที่นั่น” หรือ “ข้าพระองค์อยู่ที่นั่น”

.....เป็นการ “เดิน” ไม่ใช่การวิ่งหนีด้วยความกลัว

.....หุบเขาในโลกธรรมชาติเป็นสถานที่ที่อุดมสมบูรณ์ที่สุด คำถามไม่ใช่ว่าคุณได้เดินผ่านหุบเขาหรือไม่ คุณจะเดินผ่านหลายหุบเขาแน่นอน แต่คำถามคือ คุณมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อหุบเขานั้นๆ คุณจะได้รับสิ่งดีๆ ของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในหุบเขาเท่านั้นหรือไม่ (คุณได้รับสิ่งดีอะไรจากการเดินผ่านความทุกข์ทรมานในชีวิต)

ในประสบการณ์แห่งหุบเขาของเรา เราจะพบไม้เท้า (คทา) ของผู้เลี้ยงแกะ (เพื่อสร้างวินัย) และไม่ตาขอ (ธารพระกร) เพื่อดูแลเราอยู่ตลอดเวลา

3. จงเรียนให้มากขึ้นว่าพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับการเลี้ยงแกะ โดยศึกษาข้อพระคัมภีร์อ้างอิงต่อไปนี้

- กัณดารวิถี 27:17
- สดุดี 23, 80:1
- อีสยาห์ 40:11
- เอเสเคียล 34, 37:24
- เศคาริยาห์ 10:2, 11:15-17

- มัทธิว 9:36, 25:32, 26:31
- มาระโก 6:34, 14:27
- ยอห์น 10
- ฮีบรู 13:20
- 1 เปโตร 2:25, 5:4